

Utrikesutskottet

Statsrådets redogörelse för den inre säkerheten

Till förvaltningsutskottet

INLEDNING

Remiss

Statsrådets redogörelse för den inre säkerheten (SRR 4/2021 rd): Ärendet har lämnats till utrikesutskottet för eventuellt utlåtande till förvaltningsutskottet. Tidsfrist: 12.11.2021.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- inrikesminister Maria Ohisalo, inrikesministeriet
- försvarsminister Antti Kaikkonen, försvarsministeriet
- ordförande Mika Kari, Parlamentariska uppföljningsgruppen för redogörelsen för den inre säkerheten
- utvecklingsdirektör Harri Martikainen, inrikesministeriet
- specialmedarbetare Sami Kerman, inrikesministeriet
- Directorate-General Migration and Home Affairs Tarja Mankkinen, Europeiska kommissionen
- understatssekreterare Kai Sauer, utrikesministeriet
- cyberambassadör Jarmo Sareva, utrikesministeriet
- ambassadråd Jussi Tanner, utrikesministeriet
- enhetschef Sami Nurmi, försvarsministeriet
- budgetråd Petri Syrjänen, finansministeriet
- chef, polisråd Antti Pelttari, skyddspolisen
- polisinspektör Ari Jokinen, Polisstyrelsen
- sektorchef, överste Jyri Raitasalo, Huvudstaben
- avdelningschef, brigadgeneral Matti Sarasmaa, Gränsbevakningsväsendet
- överdirektör Jari Kähkönen, Migrationsverket
- direktör Johanna Erkkilä, Cybersäkerhetscentret
- generalsekreterare Petri Toivonen, Säkerhetskommittén
- chef för internationella relationer Rasmus Hindrén, Europeiska kompetenscentret för motverkande av hybridhot
- docent, universitetslektor Leena Malkki, Helsingfors universitet
- verksamhetsledare Maria Mekri, SaferGlobe - Peace and Security Think Tank
- verksamhetsledare Pia Lindfors, Flyktingrådgivningen rf.

Utlåtande UtUU 10/2021 rd

Skriftligt yttrande har lämnats av

- ambassadör Päivi Kairamo, utrikesministeriet.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänna iakttagelser

Statsrådet överlämnade sin redogörelse om den inre säkerheten till riksdagen i maj 2021. Redogörelsen är den andra i ordningen. I redogörelsen bedöms läget för den inre säkerheten i Finland och de nationella och globala förändringskrafterna i anslutning till den. I den fastställs målen för den inre säkerheten och riktningen för utvecklingen fram till 2030. Redogörelsen bygger på rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna. Enligt statsrådet bildar den tillsammans med den utrikes- och säkerhetspolitiska redogörelsen och försvarsredogörelsen en helhet av säkerhetsredogörelser.

De sakkunniga som utrikesutskottet hört har betonat att omvärldsbeskrivningen i redogörelsen för den inre säkerheten stämmer överens med omvärldsanalysen i den utrikes- och säkerhetspolitiska redogörelsen och att också redogörelsen för den inre säkerheten utgår från den övergripande säkerheten. Det är enligt utskottet viktigt, eftersom de globala utmaningar och förändringsfenomen som beskrivs i redogörelsen inte erkänner någon gräns mellan den inre och den yttre säkerheten. För samordningen av redogörelserna är det också i fortsättningen viktigt att det finns tillräckligt bred expertis att tillgå när de bereds och att beredningen inte görs separat inom de olika förvaltningsområdena.

Utrikesutskottet konstaterar att redogörelseförfarandet är viktigt för att uppnå ett så brett parlamentariskt stöd som möjligt för de centrala säkerhetsmålen. Ordnandet av den parlamentariska uppföljningen av redogörelserna är en viktig del av beredningen av redogörelserna och ger riksdagen möjlighet att i en tidig fas föra en direkt och konfidentiell dialog med statsrådet. Utskottet ser det som viktigt att alla riksdagspartier är representerade i uppföljningsgrupperna och att det på så sätt finns möjlighet till debatt mellan regering och opposition. Eftersom frågor som gäller den inre och den yttre säkerheten i allt högre grad är sammanlänkade med varandra bör man också i de parlamentariska uppföljningsgrupperna fundera på hur detta kan beaktas bättre och i större utsträckning än tidigare. Under den pågående valperioden tillsattes det en uppföljningsgrupp för att styra beredningen av den utrikes- och säkerhetspolitiska redogörelsen och försvarsredogörelsen samt en annan uppföljningsgrupp för att styra beredningen av redogörelsen för den inre säkerheten.

Vid granskningen av redogörelsen för den inre säkerheten fokuserade utrikesutskottet på några specialfrågor i vilka de utrikes- och säkerhetspolitiska medlen framstår som särskilt viktiga. Allmänt taget konstaterar utskottet att den allt kärvare internationella politiska situationen, de utmaningar som det regelbaserade internationella systemet står inför liksom också de ekonomiska kriserna, klimatförändringen, hälsoriskerna, kränkningarna av de mänskliga rättigheterna, migrationen, den ökade ojämlikheten, terrorismen och den internationella brottsligheten är faktorer som direkt påverkar den inre säkerheten också i Finland. Utskottet påminner om att de utländska beskickningarna är viktiga för den nationella säkerheten och att det är angeläget att representations-

Utlåtande UtUU 10/2021 rd

nätverket är tillräckligt omfattande. Utrikesförvaltningens uppgifter under den senaste tiden, exempelvis då finska medborgare och afghaner som är stadigvarande bosatta i Finland begärde konsulärt bistånd i Afghanistan och evakuerades, framhäver utrikesförvaltningens roll som en slags framskjuten aktör inom den inre säkerheten. Enligt utskottet tjänar en god omsorg om Finlands representationsnätverk och dess resurser också målen för den inre säkerheten.

Hybridpåverkan, cyberhot, underrättelseverksamhet

Utrikesutskottet anser det vara bra att hybridpåverkan i redogörelsen tydligt lyfts fram som en faktor som påverkar Finlands inre säkerhet. I redogörelsen identifieras som exempel också migration som en metod för hybridpåverkan. Vid behandlingen av redogörelsen fick utskottet en utredning om hur asylsökanden under det innevarande året har blivit redskap för politiska ändamål vid unionens yttre gränser, särskilt i Vitryssland. Utskottet informerades också om de metoder som EU har infört för att förhindra att migrationstrycket utnyttjas, olagliga gränsövergångar organiseras och människor instrumentaliserar för politiska syften.

Sammantaget bedömer utrikesutskottet dock att hybridpåverkan har fått mycket liten uppmärksamhet i redogörelsen. Utskottet konstaterar att hybridhot omfattar ett brett spektrum av åtgärder som syftar till att försvaga staternas stabilitet och beslutsförmåga. Syftet med hybridhot, inom den systemiska konkurrensen mellan politiska system, är att svartmåla de demokratiska systemens funktionsduglighet och politiska resultat genom att presentera dem i ett mycket ofördelaktigt ljus. Verksamheten är ofta förtäckt, vilket också gör det svårt att reagera.

Utrikesutskottet konstaterar att metoderna för att svara på hybridpåverkan presenteras närmast på rubriksnivå. I och för sig anser utskottet att de framförda iakttagelserna är riktiga och betonar liksom redogörelsen det förvaltningsövergripande tillvägagångssättet, samarbetet med den privata och den tredje sektorn samt mediefostran som exempel på metoder för att bemöta hybridhot. Utskottet betonar också betydelsen av Finlands utbildningssystem, medieläskunnighet och källkritik som faktorer som ökar samhällets förmåga att motarbeta informationspåverkan. De sakkunniga som utskottet hört betonade dessutom behovet av att överväga mer aktiva politiska åtgärder av avskräckande karaktär i såväl Finlands som dess centrala internationella referensgruppers verksamhet. Utskottet betonar betydelsen av såväl EU-samarbete som internationellt samarbete i bekämpningen av hybridhot och anser att det europeiska kompetenscentret för motverkande av hybridhot, som finns i Helsingfors, har en central roll när det gäller att bygga upp medlemsländernas beredskap och utveckla samarbetet mellan EU- och Natoländerna. Utskottet anser det vara viktigt att medlemsländerna maximalt utnyttjar den expertis som kompetenscentret erbjuder när de utvecklar sin egen beredskap att bemöta hybridhot.

Utrikesutskottet anser det vara viktigt att redogörelsen identifierar cybersäkerhet, cyberspionage och cyberbrottslighet som fenomen samt fastställer mål för att stärka cybersäkerheten. I och med digitaliseringen av samhället framhävs säkerhetens betydelse i cyberomgivningen. Utskottet bedömer att cyberfrågor kommer att få en allt större betydelse för den nationella säkerheten och att såväl statlig som icke-statlig illvillig verksamhet i cybermiljön kommer att öka. Skadlig verksamhet kan till exempel innebära industrispionage och förorsakande av samhällelig instabilitet. I och med att digitaliseringen stärks har den kritiska infrastrukturen blivit ett centralt mål för cyberattacker i konflikter.

Utlåtande UtUU 10/2021 rd

Utskottet anser att de åtgärder som nämns i punkt 5.8.2 i redogörelsen är motiverade och betonar dessutom särskilt vikten av att undanröja problem med samarbetet mellan myndigheterna och eventuella lagstiftningsmässiga begränsningar. Ledningsstrukturen för cybersäkerheten bör vara tydlig och varje myndighets ansvar noggrant definierat.

Utrikesutskottet betonar dessutom betydelsen av internationellt samarbete inom cybersäkerheten. För Finland är i synnerhet EU en central aktör i cybersäkerhetsfrågor. EU har utvecklat sin arsenal för att svara på fiendlig cyberverksamhet. Bland verktygen finns bland annat ett cybersanktionssystem och en cybersäkerhetsstrategi. Dessutom anser utskottet att det är viktigt att få information om att Finland aktivt deltar i den globala, regionala och bilaterala debatten om cyberomvärlden och arbetar för att frågor på den internationella cyberagendan utvecklas i enlighet med Finlands intressen. Utrikesutskottet konstaterar dessutom att alla metoder för cyber- och informationspåverkan under de närmaste åren inte är kända, eftersom den tekniska utvecklingen för närvarande är snabbare än någonsin tidigare. Den tekniska omvälvningen berör alla områden inom samhället och politiken.

Utrikesutskottet har informerats om att Finland utöver cyberspionage är föremål för omfattande och kontinuerlig personbaserad underrättelseinhämtning från främmande stater i syfte att inhämta hemlig information och förutse Finlands utrikes- och försvarspolitiska ställningstaganden. En annan huvudsträvan med verksamheten är att påverka det politiska beslutsfattandet. Också tillämpad teknisk forskning och produktutveckling vid universitet, forskningsinstitut och företag blir föremål för underrättelseverksamhet. Utöver dessa fenomen informerades utskottet om fenomenet flyktingspionage. Det är spionage som underrättelsetjänster i vissa länder bedriver mot landsmän i exil som är bosatta i Finland. Dessa är typiskt personer som i sitt hemland har klassificerats som hörande till den politiska oppositionen eller som hör till en viss etnisk minoritet. Utskottet betonar att detta fenomen inte bara äventyrar Finlands nationella säkerhet utan också kränker medborgarnas och andra stadigvarande bosatta personers grundläggande fri- och rättigheter. Utskottet föreslår att det i betänkandet om redogörelsen lyfts fram att det bör säkerställas att kriminaliseringen av flyktingspioneri är heltäckande.

Terrorism och förebyggande av våldsbejakande radikalisering

I redogörelsen konstateras det att terrorism utgör ett hot mot Finlands nationella säkerhet. Enligt skyddspolisens bedömning ligger risken för terrordåd på nivå 2 i den fyrstegsskala som tillämpas, det vill säga den är förhöjd. Enligt experter som utrikesutskottet hört är det största hotet mot terrorism i Finland enskilda aktörer och smågrupper som stöder högerextremistisk och radikal islamistisk ideologi. Det globalt sett största hotet utgörs av radikal islamistisk terrorism. Den globala terrorismen fokuserar på konfliktområden och bräckliga stater, vars olösta strukturella problem främjar extremistrelsernas popularitet. De utdragna konflikterna och deras återverkningar upprätthåller hotet om terrorism också i Europa.

Finland deltar i det internationella arbetet för att bekämpa terrorism och förebygga våldsamt radikalisering i EU, FN, Europarådet, OSSE, den internationella koalitionen mot Isis samt i andra internationella och europeiska sammanhang. EU strävar efter att stärka samarbetet och verksamheten mot terrorism i vissa geografiska områden, med särskilt fokus på de regioner där terrorismen har fått störst fotfäste eller där risken för terrorism också kan gälla unionens territorium. Cen-

Utlåtande UtUU 10/2021 rd

trala områden är bland andra Västra Balkan, Nordafrika, Mellanöstern, Västafrika, Sahelregionen och Afrikas horn. Det finns ett brett urval av metoder, inklusive utvecklingssamarbete, kris-
hanteringsuppgifter och projekt som finansieras av unionen i olika länder eller regioner. EU
främjar det internationella samarbetet också genom att stärka sina strategiska partnerskap. EU för
särskilda dialoger om bekämpning av terrorism med flera partnerländer.

Utrikesutskottet anser det vara viktigt att unionen utnyttjar sitt breda urval av metoder för att be-
möta hotet om terrorism. Också unionens sanktionspolitik är en del av detta urval av metoder. Ut-
skottet konstaterar att såväl internationella som nationella åtgärder för bekämpning av terrorism
bör ta hänsyn till förpliktelseerna enligt internationell rätt, inklusive internationella förpliktelser
som gäller mänskliga rättigheter, internationell humanitär rätt och internationell flyktingrätt. Ut-
skottet betonar dessutom att de mekanismer och arrangemang för vapenkontroll som hänför sig
till förhindrande av spridning av massförstörelsevapen är viktiga också för bekämpningen av ter-
rorism.

När det gäller förebyggande av våldsam radikaliseringsansåg de sakkunniga som utrikesutskottet
hört att informationen i redogörelsen är knapp. I redogörelsen konstateras det att Finland fortsät-
ter det internationella samarbetet för att bekämpa terrorism, våldsam extremism och våldsam ra-
dikaliserings. Dessutom nämns förebyggande av radikaliserings som ett av målen för den multipro-
fessionella ankarverksamheten. De sakkunniga såg det dock som en brist att redogörelsen inte ger
en tillräcklig bild av nuläget i fråga om våldsam radikaliserings och inte heller drar upp riktlinjer
för vad som krävs för att det förebyggande arbetet ska kunna fortsätta och utvecklas. I sakkun-
nigyttrandena betonades det att trovärdigheten hos såväl terrorismbekämpningen som förebyg-
gandet av våldsam radikaliserings kräver att olika former av extremism bemöts konsekvent. I det-
ta sammanhang lyfter utskottet fram att i syfte att uppnå enhetlighet bör åtgärderna för bekämp-
ning av terrorism och förebyggande av våldsam radikaliserings fastställas på samma grunder obe-
roende av den ideologi som ligger bakom verksamheten. Det är viktigt att förebyggandet av våld-
sam radikaliserings är konsekvent, så att verksamheten inte framstår som politiskt styrd, vilket
skulle kunna förvärpa motsättningarna. Utvecklingen av säkerhetsaktörernas kommunikation,
som lyfts fram i redogörelsen (5.4.3), är ett viktigt mål och verktyg i detta sammanhang.

I redogörelsen konstateras det att utslagning, socialt t illamående och situationer med multipro-
blem är de största hoten mot Finlands inre säkerhet. Utrikesutskottet delar i och för sig denna be-
dömning, men betonar dock utifrån inkommen utredning att terrorism och våldsam extremism
inte är fenomen som uttryckligen har att göra med missförhållanden, vare sig när det gäller upp-
hovsmännen eller offren. Det är viktigt att vara medveten om detta för att undvika att marginali-
serings eller missförhållanden börjar behandlas som ett tecken på risk för radikaliserings. I de sak-
kunnigbedömningar som utskottet hörde betonades att de främsta orsakerna är att man upplever
orättvisor och förlorar förtroendet för de värderingar och principer som samhället i stort bygger
på. Besvikelserna kan ha samband med behandlingen av någon särskild människogrupp eller vara
individuella erfarenheter. De saker som nämns i redogörelsen, såsom främjande av delaktighet i
samhället, strävan efter jämlikhet i tillgången till säkerhetsmyndigheternas tjänster och undvikan-
de av en segregationsutveckling, är enligt utskottets bedömning viktiga faktorer i strävan att
minska riskerna för radikaliserings.

Utlåtande UtUU 10/2021 rd

Krishantering

Redogörelsen konstaterar att vårt deltagande i internationella krishanteringsuppdrag skapar trygghet också för finländarna. Enligt redogörelsen kan vi genom krishantering bland annat motverka terrorism och påverka orsakerna bakom folkvandring.

Utskottet delar denna uppfattning. Deltagandet i internationell krishantering kan förbättra finländarnas säkerhet och utvecklar ofta också den nationella beredskapen och kapaciteterna. Utskottet välkomnar målet i redogörelsen att öka resurserna för civil krishantering genom att göra det möjligt att sända minst 150 experter till internationella uppdrag. Utskottet påminner om budgetkonsekvenserna. Enligt sakkunnigyttranden ökar anslagsbehoven för deltagande i uppgifterna särskilt till följd av att alla frågor angående experternas säkerhet behandlas omsorgsfullt. I redogörelsen sägs det att den information som Krishanteringscentret får om olika uppdrag ska utnyttjas i högre grad i de prognoser som rör de yttre dimensionerna av Finlands inre säkerhet samt att experter ska sändas på uppdrag prioriterade i enlighet med de utrikes- och säkerhetspolitiska prioriteringarna, inklusive uppdrag som kan bidra till att förebygga terrorism, internationell brottslighet och okontrollerad folkvandring. Utskottet anser att detta är motiverat.

Utrikesutskottet tillägger att dessa problem inte kan lösas enbart med hjälp av civil krishantering, och efterlyser därför en samlad strategi för att möta dessa problem på ett hållbart sätt. Också den militära krishanteringen, utvecklingssamarbetet och det humanitära biståndet är viktiga delar i denna helhet. Utskottet anser det viktigt att de olika förvaltningsområdena vidareutvecklar sitt samarbete för att uppnå en samlad effekt såväl i planeringen av deltagandet i krishanteringsuppdrag som på fältet. Det är också viktigt att granska effekterna av Finlands deltagande i krishantering. Lärdomarna från Afghanistan måste också analyseras och utnyttjas fullt ut.

Migration

I redogörelsen konstateras det att migration i sig inte är en säkerhetsfråga när man talar om inre säkerhet, men oreglerad migration kan leda till instabilitet inom och mellan länder. Redogörelsen går igenom de faktorer som orsakar oreglerad migration och konstaterar att migrationstrycket ökar särskilt i de områden där klimat- och miljöförändringen mest försämrar levnadsförhållandena och där befolkningen är stor. Även konflikter, otrygghet och ett sämre människorättsläge anges som faktorer som kan leda till ökad global migration. Påverkan genom utnyttjande av migration är ett fenomen som i detta utlåtande behandlas i avsnittet om hybridpåverkan.

Utrikesutskottet konstaterar i fråga om migrationen i ett globalt sammanhang att uppskattningsvis 250 miljoner människor lever någon annanstans än i sitt födelseland. Enligt UNHCR:s statistik finns det för närvarande cirka 82,4 miljoner människor i världen som tvingats lämna sitt hem. Av dessa är 26,4 miljoner personer som FN definierat som flyktingar och 4,1 miljoner asylsökande. Största delen av flyktingarna lever i utvecklingsländer. Utrikesutskottet anser att redogörelsens förteckning över fenomen som påverkar den oreglerade invandringen är motiverad. Utskottet betonar vikten av framsyn i hanteringen av migrationen. Det fanns exempelvis tidigt tecken som förutspådde en migrationskris som den som inträffade 2015. EU:s medlemsstater var dock inte tillräckligt beredda på krisen. År 2020 stängde flertalet av länderna sina gränser på grund av pandemin. Det ledde till att de inte heller tog emot asylsökande eller kvotflyktingar. I takt med att

Utlåtande UtUU 10/2021 rd

begränsningarna slopas kan man se att antalet asylsökande ökar globalt. Utskottet anser att också EU bör bereda sig på detta. Inom EU bör man också effektivisera åtgärderna för att påverka de bakomliggande orsakerna till migrationen.

I redogörelsen konstateras det också att attityden till olika former av invandring ger upphov till samhälleliga skiljelinjer. Bristande integration av invandrare kan leda till utslagning och till och med till uppkomsten av skuggsamhällen i samhällets utkanter, vilket som fenomen försvagar den inre säkerheten och sammanhållningen i samhället. Också de allt fler papperslösa är en faktor som påverkar denna helhet. De sakkunniga som utrikesutskottet hört har betonat att den ökade olagliga vistelsen i landet ofta är förknippad med fenomen som är skadliga ur samhällets synvinkel, såsom människohandel och utnyttjande, ordnande av olaglig inresa och grå ekonomi. Utskottet anser det viktigt att säkerställa resurser för att hjälpa offer för människohandel.

Utskottet konstaterar dessutom att en effektiv och heltäckande kontroll av de yttre gränserna samt uppdaterad lagstiftning är en central del av hanteringen av migrationen.

Försörjningsberedskap

Utrikesutskottet konstaterar att coronakrisen har visat att tryggheten av försörjningsberedskapen under alla förhållanden är en viktig del av samhällets kristålighet och säkerhet. Granskningen i redogörelsen är till denna del rätt splittrad. Utskottet anser i och för sig att det finns goda riktlinjer om samarbetet mellan myndigheterna och om gemensamma beredskapsplaner för att bemöta hot mot den nationella säkerheten. Utskottet poängterar att Finlands geografiska läge och beroende av fungerande sjötransporter ytterligare framhäver vikten av att försörjningsberedskapen fungerar. Försörjningsberedskapen framhävs särskilt i fråga om självförsörjning på mat, energi, skyddsutrustning, läkemedel, vacciner och försvarsmateriel. Störningar i den internationella handeln och de nationella konsekvenserna av störningarna samt beroendet av internationella värdekedjor och leveranskedjor är exempel på frågor som påverkar den nationella säkerheten och kriståligheten.

Myndigheternas resurser och samarbetet mellan säkerhetsmyndigheterna

I och med att Finlands omvärld blir allt svårare att förutse är det enligt utrikesutskottet skäl att betona att bekämpningen av hot kräver bredare insatser; det räcker inte med en enskild aktörs punktinsatser. Finland har en stark tradition av samarbete mellan myndigheter. Handlingsmodellen för den övergripande säkerheten är ett bra exempel på detta. Utskottet betonar dock att upprätthållandet av den övergripande säkerheten förutsätter ett omfattande och intensivt samarbete inte bara mellan myndigheterna utan också med näringslivet och organisationerna. Utskottet betonar också att gemensam beredskap och gemensamma övningar är viktiga för upprätthållandet av den inre säkerheten. Övningar behövs på såväl lokal och regional som nationell och internationell nivå. Det är också viktigt att söka nya och ännu bättre samarbetsmodeller och att förutse och upptäcka de lagstiftningsmässiga hinder för samarbetet mellan säkerhetsmyndigheterna som fortfarande finns eller kan uppstå.

Utrikesutskottet vill slutligen påminna om att beredskap också förutsätter förutsägbara och långsiktiga resurser. Utskottet fick utredningar om resursbehoven inom flera olika förvaltningsområ-

Utlåtande UtUU 10/2021 rd

den (inklusive polisen och gränsbevakningen) och anser det vara viktigt att förvaltningsutskottet i sitt betänkande fäster uppmärksamhet vid dessa behov. Genom tillräckliga och systematiska resurser kan flerdimensionella hot bemötas och samarbetet mellan myndigheterna utvecklas. Den samlade bedömningen bör beakta aktörerna och behoven inom såväl inre som yttre säkerhet, och den styrande principen vid resursfördelningen ska vara omsorgen om Finlands övergripande säkerhet. De personalresurser som inom de olika förvaltningsgrenarna behövs för internationella uppgifter som anknyter till den inre säkerheten måste beaktas vid den samlade bedömningen. Utskottet ser det som viktigt att den expertis som behövs för EU-samarbete och annat internationellt samarbete tryggas.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Utrikesutskottet föreslår

att förvaltningsutskottet beaktar det som sägs ovan.

Helsingfors 10.11.2021

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Mika Niikko saf
vice ordförande Erkki Tuomioja sd
medlem Eva Biaudet sv
medlem Inka Hopsu gröna
medlem Saara Hyrkkö gröna
medlem Kimmo Kiljunen sd
medlem Johannes Koskinen sd
medlem Katri Kulmuni cent
medlem Tom Packalén saf
medlem Jaana Pelkonen saml
medlem Kristiina Salonen sd
medlem Jussi Saramo vänst
medlem Mikko Savola cent
medlem Ville Tavio saf
medlem Elina Valtonen saml
medlem Matti Vanhanen cent
medlem Anne-Mari Virolainen saml
ersättare Jouni Ovaska cent.

Sekreterare var

utskottsråd Jonna Laurmaa.